

«Сплесне галуззям над собою...»

Воронько Платон Микитович

* * *

Сплесне галуззям над собою
Стара тополя і зітхне
Червоно-жовтою журбою,
Яка, мов спалах, промайне.
Вона з одним листком багряним
Притисне бростку до грудей
І огородиться туманом
Од зір, од сонця, од людей.
Коли ж дихне пора погожа,
Стара одягнеться в атлас,
Зламає трухлу огорожу,
Всміхнеться, мила і пригожа,
До зір, до сонця і до нас.

О, як вона на мене схожа!
А може, схожа і на вас?

Джерело: *Воронько П. М.* Збірка «Осениця». Ч 2 — К.: Радянський письменник, 1983.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/voronko_platon_mykytovych/splesne_haluzziam_nad_soboiu